

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ
ของโรงเรียนในกลุ่มอำเภอนางรอง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3

พงษ์ศักดิ์ จันทน์ภิรมย์ *

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มอำเภอนางรอง ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 โดยจำแนกตามเพศและประสบการณ์ทำงาน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 108 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (numeral rating scale) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่า t-test และค่า F-test ผลการวิจัยพบว่า 1) ครูที่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ทั้งภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 3) ครูที่มีประสบการณ์ต่างกันมีครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต โดยภาพรวมด้านสื่อ อุปกรณ์ และเทคโนโลยี ด้าน 3 การจัดการเรียนการสอน และด้านแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมี 05. นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ โดยด้านสื่อ อุปกรณ์และเทคโนโลยี พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า ปี 10 มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านสื่อ

อุปกรณ์และเทคโนโลยีมากกว่าครูที่มีประสิทธิภาพการทำงาน ปีขึ้นไป ด้าน 20 ปี 20 ปีและ 10 การจัดการเรียนการสอน พบว่า ครูที่มีประสิทธิภาพการทำงานน้อยกว่า นมขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนมากกว่าครู ที่มีประสิทธิภาพการทำงาน ปี โดยภาพรวมพบว่าครูที่มีประสิทธิภาพการทำงาน 20 – 10 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการโดยภาพรวมมากกว่าครูที่ 10 ทำงานน้อยกว่า ส่วนด้านการวิจัยเพื่อพัฒนา ปีขึ้นไป 20 ปี และ 20 – 10 มีประสิทธิภาพการทำงาน คุณภาพการเรียนไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : (1ความคิดเห็น (2การบริหารงานวิชาการ

* สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

บทนำ

การศึกษาเป็นปัจจัยหลักในการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนา คน ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่ายิ่งกว่าทรัพยากรใดๆ หากพลเมืองมีคุณภาพประเทศนั้นก็ จะเจริญก้าวหน้า แต่การที่คนจะมีคุณภาพเพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการ จัดการศึกษา ภาครัฐเล็งเห็นความสำคัญต่อการจัดการศึกษา จึงกำหนดไว้ในแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) มุ่งเน้นการพัฒนาคนทุกช่วงวัย ให้เข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ในส่วนของพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ .2542 แก้ไขเพิ่มเติม) ฉบับที่ 2) พ.ศ .2545 และ) ฉบับที่ 3) พ.ศ .2553 ได้ กำหนดจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาไว้ใน หมวด 1 มาตรา 6 ว่า การจัดการศึกษาต้อง เป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ อย่างมีความสุขการบริหารงานวิชาการถือว่าเป็นหัวใจของการบริหารการศึกษา ทั้งนี้ เพราะจุดมุ่งหมายของสถานศึกษาก็คือ การจัดการศึกษา คุณภาพและมาตรฐานของ สถานศึกษา จึงอยู่ที่งานด้านวิชาการ ซึ่งจะประกอบด้วย งานด้านหลักสูตรและการจัดการ เรียนการสอน การจัดบุคลากรที่เกี่ยวข้อง การจัดส่งเสริมงานด้านวิชาการรวมถึงงานด้าน

วัดผลประเมินผล ขั้นตอนการดำเนินงานด้านวิชาการ จะมีขึ้นวางแผนงานด้านวิชาการ
ขึ้นการจัดและดำเนินการ และขึ้นส่งเสริมและติดตามผลด้านวิชาการหลักการ
บริหารงานด้านวิชาการคือหลักแห่งประสิทธิภาพและประสิทธิผล ปรียาพร)วงศ์อนุตร
โรจน์, 2553 หน้า ,7)

สภาพของการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 3 ในด้านการบริหารสื่อ อุปกรณ์
และเทคโนโลยี ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการบริหารแหล่งเรียนรู้คุณภาพการ
เรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ยังมีการปฏิบัติในระดับน้อยอัน
เนื่องมาจากครุมีหน้าที่ความรับผิดชอบมากขึ้นส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนได้ไม่
เต็มที่ที่ไม่บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดจากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยจึง
สนใจศึกษาเรื่องความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิชาการของกลุ่มอำเภอนางรอง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 3 โดยข้อมูลที่ได้จากการ
วิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร โรงเรียนและ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการ
วางแผน พัฒนาและปรับปรุงการประยุกต์ใช้หลักการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดีใน
โรงเรียน โดยเฉพาะหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมในงานวิชาการ อันจะส่งผลต่อ การ
พัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เป็น คนดี มีความรู้และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้
อย่างมีความสุขต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนใน
กลุ่มอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 3
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของ
โรงเรียนในกลุ่มอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี
เขต 3 จำแนกตามเพศ และประสบการณ์ทำงาน

สมมติฐานการวิจัย

ครูที่มีเพศและประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครูในกลุ่มอำเภอนางรอง จำนวน 150 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีสุ่มตัวอย่าง จำนวน 108 คน

ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศและประสบการณ์การทำงาน ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ด้านสื่อ อุปกรณ์ และเทคโนโลยี 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา 4) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close form) โดยแบ่งออกเป็น ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มี 1 ตอน คือ ตอนที่ 2 ตรวจสอบรายการลักษณะเป็นแบบ (Check list) ตอนที่ ข้อมูลเนื้อหาเกี่ยวกับ 2 ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 มีลักษณะเป็นแบบตัวเลขมาตราส่วนประมาณค่า (numeral rating scale) มีระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย 5 และน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลตอนที่) วิเคราะห์โดยค่าแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลตอนที่) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ย $2\bar{x}$ (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) (S.D.)

3. ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 จำแนกตามเพศ วิเคราะห์โดยใช้ 3t-test

4. ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ใช้การวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนทางเดียว 3 (One Way Analysis of Variance) หากมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะเปรียบเทียบค่าคะแนนเป็นรายคู่ ตามวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Post hoc Comparison)

สรุปผลการวิจัย

1. ครูที่มีความคิดเห็นต่องานบริหารวิชาการ ด้านสื่อ อุปกรณ์ และเทคโนโลยี ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา และด้านงานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับ มาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิชาการของกลุ่มอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน โดยภาพรวม ด้านสื่อ อุปกรณ์ และเทคโนโลยี ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยด้านสื่อ อุปกรณ์ และเทคโนโลยี พบว่าครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านสื่อ อุปกรณ์ และเทคโนโลยี มากกว่าครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 20 ปีขึ้นไป ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่าครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี และ 20 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนมากกว่าครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 10-ปี โดยภาพรวมพบว่า 20 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ 10 ครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า

ปีขึ้นไป ส่วน 20 ปี และ 20 – 10 โดยภาพรวมมากกว่าครูที่มีประสบการณ์การทำงานด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน

การอภิปรายผล

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิชาการของกลุ่มอำเภอนางรองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เพราะ ผู้บริหารได้ให้ความสำคัญกับงานวิชาการเป็นอันดับแรก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นงานที่จะต้องปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษาและเป็นเครื่องชี้ความสำเร็จ และความสามารถของผู้บริหารได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติศักดิ์ ไกรบุตร)2554 ได้ทำวิจัย (บทคัดย่อ , เรื่อง การบริหารงานวิชาการ โรงเรียน ในศูนย์เครือข่ายสถานศึกษากลุ่มน้ำยาม สังกัดผลวิจัยพบว่าการบริหารงาน 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต วิชาการโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากเพราะ งานวิชาการถือว่าเป็นหัวใจของการบริหารการศึกษา จุดมุ่งหมายของสถานศึกษาก็คือ การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพนั้น ก็ขึ้นอยู่กับงานวิชาการทั้งสิ้น ผู้บริหารจึงให้ความสำคัญกับงานวิชาการเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์)2553:15 หน้า ,) กล่าวว่า งานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา ไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใด มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ และการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษา ซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องทางตรงหรือทางอ้อม ก็อยู่ที่ลักษณะของงานนั้น เพราะ งานวิชาการเป็นกิจกรรมจัดการเกี่ยวกับงานด้านหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ แบบเรียน งานการเรียนการสอน งานวิจัย งานวางแผน การศึกษา และงานประชุมอบรมทางวิชาการ ฯลฯ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุจุดหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ภานรัตน์ นันทา และธนัญญา รัศมิเจริญ)2556 ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของบุคลากรที่ (บทคัดย่อ , มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย พบว่าการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับ มาก ที่เป็นเช่นนี้ เพราะงานวิชาการเป็นงานหลักของ

สถานศึกษา ผู้บริหารจึงปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ โดยใช้หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม และใช้ข้อมูลผลการประเมินในด้านการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล และการจัดการงานต่างๆ ตามแผนปฏิบัติการของสถานศึกษา เมื่อพิจารณารายด้านเรียงตามค่าเฉลี่ยสูงสุด สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1.1 ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่าความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิชาการของกลุ่มอำเภอนางรองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เพราะ ผู้บริหารเล็งเห็นถึงการจัดการเรียนการสอนเป็นหัวใจหลักของงานบริหารวิชาการ และเป็นกระบวนการสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรเพราะเห็นถึงขั้นตอนในการนำหลักสูตรไปใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการเรียนการสอน และพัฒนากระบวนการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนมีโอกาสเห็นตนเองในแง่มุมที่แตกต่างจากเดิม ผู้เรียนจะมีความมั่นใจในตนเองและควบคุมตนเองได้มากขึ้น สามารถเป็นในสิ่งที่อยากเป็น มีวุฒิภาวะสูงมากขึ้น ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตนให้สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2555:43 หน้า) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนมีส่วนร่วมและบทบาทสำคัญในกระบวนการจัดการเรียนรู้ บทบาทครูจะเปลี่ยนแปลงจากการเป็นผู้ชี้นำ หรือผู้ถ่ายทอดความรู้ ไปเป็นผู้ช่วยเหลืออำนวยความสะดวก ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนในการแสวงหาความรู้และลงมือปฏิบัติ และสร้างความรู้โดยวิธีต่างๆ หลากหลายรูปแบบ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความถนัด ความสนใจ และความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการสร้างสรรค์ความรู้และนำความรู้ไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะเหตุนี้ ผู้บริหารจึงมีจุดมุ่งหมายหลักที่จะทำให้สถานศึกษามีการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ ครูต้องพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธวัชชัย สิงห์จันทร์ (2551) ได้ทำวิจัยเรื่องแนว (บทคัดย่อ , การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต ผลการวิจัยพบว่าการบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอน อยู่ 1 ในการปฏิบัติระดับมาก เพราะ ครูต้องสร้างแผนพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา โดยมีผู้บริหารให้การกระตุ้นและสร้างความตระหนักในภาระหน้าที่ครู มีการจัดแนะแนวในสถานศึกษาอย่าง

เป็นระบบ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปวริศร์ โตน้ำ (2553) ได้ทำวิจัย (บทคัดย่อ , เรื่องการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก และ อมรินทร์ ขุนทองเพชร (2553) (บทคัดย่อ , ได้ทำวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา ตามการรับรู้ของครูผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่าอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะ โรงเรียนมีการส่งเสริมให้ครูรับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพในวิชาชีพ ตามความต้องการและความจำเป็น โดยครูมีเวลาในการปฏิบัติการสอน และงานในหน้าที่ที่เหมาะสม มีการกำหนดผลการเรียนรู้ตามที่คาดหวังรายภาคและรายปี ทั้งยังมีการวางแผนนิเทศภายในสถานศึกษาด้านการสอนและนำผลการนิเทศไปปรับปรุง มีการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนในสถานศึกษาดำเนินไปด้วยดี และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.ด้านงานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ 2 พบว่าความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิชาการของกลุ่มอำเภอนางรองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เป็นเพราะผู้บริหารได้มุ่งเน้นให้ครูทุกคนมีการส่งเสริมประสิทธิภาพการทำงานของตนเอง โดยมีการให้ศึกษาทำวิจัยอยู่เสมอ เป็นการศึกษาหาสาเหตุปัญหาของผู้ใช้ กระบวนการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนพฤติกรรมของผู้เรียน และปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น ทำให้เกิดการศึกษาปัญหาอย่างเป็นระบบ สามารถวิเคราะห์ปัญหาเพื่อให้การพัฒนาการเรียนการสอนอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลที่น่าเชื่อถือ และมีความเป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องกับ รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2552:117 หน้า ,) ได้กล่าวถึงการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาไว้ ขั้นตอน คือ การวิเคราะห์ความต้องการเรียนรู้ การวางแผนการเรียนรู้ การพัฒนา 5 ทักษะการเรียนรู้ การสรุปความรู้ และการประเมินผลเพื่อปรับปรุงและนำไปใช้พัฒนา ดังนั้นแล้ว ครูสามารถนำผลการวิจัยมาใช้ในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อมรินทร์ ขุนทองเพชร (2553 , ได้ทำวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอรัตนภูมิ (บทคัดย่อ จังหวัดสงขลา ตามการรับรู้ของครูผู้สอน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ พบว่าอยู่ใน

ระดับมาก เพราะผู้บริหารได้สร้างความตระหนักให้แก่ครูให้เห็นประโยชน์และความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาพัฒนางานที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน ทำให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนในการพัฒนาการเรียนรู้ ทั้งยังส่งผลต่อผลงานของครูผู้สอนและโรงเรียนตามมา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพชรราชูพันธ์ (2556) ได้ทำวิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อการบริหารงาน (บทคัดย่อ , จังหวัด 6 วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา เครือข่ายโรงเรียนอำเภอพรหมพิราม พิษณุโลก ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก และ ภาณุรัตน์ นันตา และธนัฐา รัสมิเจริญ)2556 ได้ทำวิจัยเรื่องความคิดเห็นของบุคลากรที่มี (บทคัดย่อ , ต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ พบว่า อยู่ในระดับมาก เพราะ ผู้บริหารได้นำข้อมูลต่างๆ อันเป็นผลจากการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุง พัฒนางานบริหารจัดการหรืองานด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ส่งผลให้เกิดการพัฒนา และการวิจัยก็เป็นการช่วยครูในด้านการเรียนรู้ให้รู้จักเลือกใช้วิธีสอนได้อย่างเหมาะสม ปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ รู้สาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นไม่เพียงเท่านั้น ครูก็ได้พัฒนาทางด้านวิชาการไปด้วย

1.ด้าน 3แหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา พบว่าความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิชาการของกลุ่มอำเภอนางรองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เพราะ ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้นแล้วแหล่งเรียนรู้จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายในรูปแบบต่างๆ ทั้งในและนอกโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ สิทธิพงษ์ รัตนชัยศิลป์ (2555:10 หน้า ,) กล่าวว่า แหล่งเรียนรู้คือบุคคล สถานที่ สภาพแวดล้อม หรือทุกสิ่งทุกอย่างที่สามารถนำมาจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียนได้เรียนรู้เพื่อให้เกิดการพัฒนาตนเอง และเป็นการส่งเสริมให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ได้ เพราะเหตุนี้ โรงเรียนจึงจัดให้มีเครือข่ายการเรียนรู้ระหว่างบ้านกับโรงเรียน โรงเรียนกับโรงเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วสันต์ ปริदानันต์ (2553) ได้ท (บทคัดย่อ , ำวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม ด้าน

การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ พบว่าอยู่ในระดับมาก เพราะ ผู้บริหารได้ส่งเสริมให้มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีอาคารสถานที่ที่เหมาะสม ทั้งยังส่งเสริมสุขภาพอนามัย และความปลอดภัยของผู้เรียน มีการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ด้วยเหตุนี้ผลการวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการ ด้านพัฒนาแหล่งเรียนรู้ของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม จึงอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภิรมนัส ยอดบุญมา (2552) ศึกษาเรื่อง บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อการพัฒนาแหล่ง (บทคัดย่อ , เรียนรู้ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ 2 การศึกษานครราชสีมา เขต เพราะผู้บริหารมีการวิเคราะห์ระบบการใช้บริการข้อมูล และแหล่งเรียนรู้ครูนักเรียน และชุมชน มีการจัดห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ พื้นที่สีเขียว และสิ่งอำนวยความสะดวกพอเพียง และอยู่ในสภาพที่ใช้การได้ มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาทำให้เกิดการเรียนรู้ สามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ปลูกฝังนิสัยแห่งการใฝ่รู้ ใฝ่เรียน

1.ด้านสื่อ อุปกรณ์ และเทคโนโลยี 4 พบว่าความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิชาการของกลุ่มอำเภอนางรองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากเพราะ ผู้บริหารเน้นให้ครูพัฒนาตนเองและกระบวนการเรียนการสอน โดยการนำสื่อเข้ามามีบทบาทในการช่วยพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นซึ่งสอดคล้องกับสอดคล้องกับงานวิจัยของ วสันต์ ปริदानันต์ (2553) ได้ทำวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาชั้นพื้นฐานสังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงครามด้านสื่อ อุปกรณ์ และเทคโนโลยี พบว่าอยู่ในระดับมาก เป็นเพราะผู้บริหารเล็งเห็นว่าสื่อการสอนมีบทบาทอย่างมากในการเป็นตัวกลางที่ช่วยให้การสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจความหมายของเนื้อหาบทเรียนได้ตรงกับครูผู้สอน ทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติศักดิ์ ไกรบุตร (2554) ได้ทำวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการโรงเรียน ใน (บทคัดย่อ , ศูนย์เครือข่ายสถานศึกษาลุ่มน้ำยาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา 3 สกลนคร เขตานสื่อการเรียนการสอน พบว่าอยู่ในระดับมาก เพราะ ผู้บริหารกระตุ้น

ให้ครูผู้สอนจัดทำและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ขึ้นเอง ทำให้ผู้สอนมีวิธีการเลือกการใช้สื่อ การเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น และยังสามารถคล้อยตามงานวิจัยของ สรรยญา วรรณศิลป์ (2556) ได้ทำวิจัยเรื่องความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต ประเวศ กรุงเทพมหานครด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะ ผู้บริหารได้ให้ครูผู้สอนจัดทำ จัดซื้อ จัดหาสื่อต่างๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้ จัดให้มีการกำกับ ดูแลและติดตามประเมินผล ทำให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนของนักเรียนเป็นอย่างมาก สามารถอธิบายเนื้อหาวิชาและทักษะกระบวนการต่างๆ ได้อย่างชัดเจน และยังช่วยให้ ผู้เรียนมีความตั้งใจและสนใจเรียนมากขึ้น

2. ผลการเปรียบเทียบ .ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิชาการของกลุ่ม อำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 จำแนกตาม เพศและประสบการณ์ ดังนี้

2. 1 ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารวิชาการของกลุ่มอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต โดย 3 ภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้บริหารปฏิบัติงานตามหลักการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนุชรี เอี่ยมไผ่ (2557) ศึกษา (บทคัดย่อ , เรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สำนักงาน เขตมินบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าในการตัดสินใจ ร่วมวางแผน จัดการศึกษาจน เกิดความรู้สึกรับเป็นเจ้าของและรับผิดชอบการจัดการศึกษาร่วมกันมากขึ้น และยังให้ ความสำคัญกับการพัฒนาความรู้ ความสามารถครูในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเท่าเทียมกัน ทำให้ปัจจัยด้านเพศของครูไม่ส่งผลต่อการแสดงความคิดเห็นในการบริหารงานวิชาการ ของสถานศึกษา

2.ครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 2คนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหาร วิชาการของกลุ่มอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต โดยภาพรวมด้านสื่อ อุปกรณ์ และเทคโนโลยี พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การ 3

ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านสื่อ อุปกรณ์แล 10 ทำงานน้อยกว่าเทคโนโลยี มากกว่าครูที่มีประสบการณ์การทำงาน ปีขึ้นไป เป็นเพราะ ครูสมัยก่อน 20 อาจจะยังติดการสอนแบบสมัยก่อน คือมีเพียงแค่กระดานกับชอล์กเท่านั้น และยอมเปิดใจที่จะรับสิ่งใหม่ ๆ เข้ามาครูผู้สอนขาดความรู้ ขาดประสบการณ์และความชำนาญในการใช้สื่อซึ่งแตกต่างกับครูยุคปัจจุบันที่เกิดมาก็พบกับเทคโนโลยีแล้วทำให้สามารถปรับตัวเข้ากับสื่อและเทคโนโลยีได้ง่ายกว่า ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนมากกว่าครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 10 – 20 ปี เป็นเพราะ ครูที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 10 ปี มีความกระตือรือร้นเป็นอย่างมากเมื่อจบการศึกษา มีความกระหายที่จะถ่ายทอดความรู้เป็นอย่างมาก ส่วนครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 10 – 20 ปี อาจจะรู้สึกหมดไฟและขาดแรงจูงใจในการทำงาน เนื่องจากได้ปฏิบัติหน้าที่มาเป็นเวลานาน อาจเกิดความเบื่อขึ้นได้ ด้านแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการโดยภาพรวมมากกว่าครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 10 – 20 ปีและ 20 ปีขึ้นไป เป็นเพราะครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปีอาจจะยังมีความสนใจไม่มาก ยังต้องเรียนรู้อีกมากในการพัฒนากระบวนการทักษะต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิระพัฒน์ มะมิง (2558, บทคัดย่อ) เรื่อง การบริหารงานวิชาการแบบการมีส่วนร่วมของผู้บริหารโรงเรียนตามการรับรู้ของ ครูวิชาการ โรงเรียนในสำนักงานเขตมีนบุรี สังกัด กรุงเทพมหานคร พบว่า ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน พบว่าแตกต่างกัน โดยข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่าคิดว่ามีประสิทธิภาพในการสอนมากกว่าครูที่เพิ่งสอน ส่วนด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย .

1. 1ด้านสื่อ อุปกรณ์ และเทคโนโลยี ควรมีการพัฒนาห้องสมุดเพื่อเป็นศูนย์การเรียนรู้และตระหนักรู้ให้บุคลากร เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาตนเองให้มี

ความรู้ความเข้าใจในการใช้สื่อเทคโนโลยีต่างๆ ควรมีการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ที่อยู่ในท้องถิ่น ชุมชน เช่น การเปิดศูนย์เรียนรู้ของชาวบ้านด้านการขายพันธุ์พืช การทอดผ้า และควรจัดให้มีการยืมหนังสือห้องสมุดไปอ่านที่บ้านได้

1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน ควรส่งเสริมให้ครูและบุคลากรในสถานศึกษาแสวงหาความรู้อยู่เสมอ มีการวางแผนนิเทศภายในสถานศึกษาด้านการสอน และนำผลการนิเทศไปปรับปรุงงานในสถานศึกษา และมีการสร้างแผนพัฒนาระบบการเรียนรู้อในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา

1.ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา ควรส่งเสริมให้ครู ผู้เรียน 3 ได้ใช้แหล่งเรียนรู้ภายในและภายนอกสถานศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียน มีห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ พื้นที่สีเขียวและสิ่งอำนวยความสะดวกที่พอเพียง และอยู่ในสภาพที่ใช้การได้ และควรมีการวิเคราะห์ระบบการให้บริการข้อมูล และแหล่งเรียนรู้กับครู นักเรียน และชุมชน

1.ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ 4 ควรมีการวิเคราะห์การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในงานวิชาการ และนำผลการวิจัยไปใช้และเผยแพร่ มีการรวบรวมผลการวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา และสถานศึกษาอื่น

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3

2.ควรศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาของผู้บริหารที่มีต่อการ 2 บริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช

2551. กรุงเทพฯ, โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กิตติศักดิ์ ไกรบุตร. (2554). การบริหารวิชาการโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายสถานศึกษากลุ่ม

น้ำยาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3.

- รายงานการค้นคว้าอิสระ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- จริยา ไบกาเด็น. (2555). ความสำคัญของสื่อการเรียนการสอน. สืบค้นเมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2560, จาก http://hvtwiosdku.blogspot.com/2012_06_01_archive.html.
- จันทร์ธานี สงวนนาม. (2553). ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร, บั๊กพอย์.
- ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. (2552). การบริหารงานวิชาการและการนิเทศภายในสถานศึกษา ปัตตานี, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- ต้องตา กวดนอก. (2556). การศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในกลุ่มเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครฯ กลางสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฉิรมนัส ยอดบุญมา. (2552). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ธวัชชัย สิงห์จันทร์. (2551). แนวทางการบริหารวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ธีรพงษ์ สาเร. (2553). ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนมิตรภาพ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 1. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- นงลักษณ์ พุ่มพู่. (2554). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. สืบค้นเมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2560, จาก http://swisacn.acn.ac.th/html_edu/profile_emp.php?id_emp=2526003.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2555). การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน. สืบค้นเมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2560, จาก <http://koha.library.tu.ac.th/cgi-bin/koha/opac-search.pl?q=an:94459>.
- นภาดา ผูกสุวรรณ. (2553). การบริหารงานวิชาการตามทัศนะของครูโรงเรียนเทศบาล

แหลมฉบัง 3 อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยบูรพา.

นุชรี เอี่ยมไผ่. (2557). ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร
โรงเรียน สำนักงานเขตมีนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร
มหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

บงกชรัตน์ คำจันทร์. (2556). รูปแบบและการออกแบบพัฒนาสื่อเทคโนโลยี. สืบค้นเมื่อ
24 มีนาคม 2560, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/558074>.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร,
ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

ปวีร์ศรี โตน้ำ. (2553). การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระศึกษา
ศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พิชัย เรืองดี. (2558). การศึกษาแนวทางการบริหารแหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 5.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

พิระพัฒน์ มะมิง. (2558). การบริหารงานวิชาการแบบการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร
โรงเรียนตามการรับรู้ของครูวิชาการ โรงเรียนในสำนักงานเขตมีนบุรี สังกัด
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา),
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เพชรฯ ชาญพิน. (2556). ความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการของ
ผู้บริหารสถานศึกษา เครือข่ายโรงเรียนอำเภอพรหมพิราม 6 จังหวัดพิษณุโลก.
สารนิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต, วิทยาลัยทองสุข.

ภาณุรัตน์ นันตา และธนัญญา รัศมีเจริญ. (2556). ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการ
บริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2552). การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.

สงขลา, ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยทักษิณ.

รัชนิกร เขาวฤทธิ. (2557). ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาลป้อม
แพลงไฟฟ้าสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง อำเภอพระประแดง จังหวัด
สมุทรปราการ. รายงานค้นคว้าอิสระ ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนคร.

วรรณคดี ม้าลำพอง. (2556). บทบรรณนิทัศน์การวิจัย. วาสารมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.

วสันต์ ปริดานันต์. (2553). การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด
เทศบาลเมืองสมุทรสงคราม. รายงานการค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วัฒนะ ทองปัญญา. (2556). คุณภาพการจัดงานวิชาการของโรงเรียนลำปางกัลยาณี
อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง. รายงานการค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วุฒิพงษ์ ศรีจันทร์. (2558). การพัฒนาแหล่งเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในวัดบ้านสำราญ
ราษฎร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

แววพันธ์ ฉางข้าวชัย. (2558). แนวทางการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม
ของโรงเรียนบ้านนาป่าแปก อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน. รายงานการค้นคว้าอิสระ
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศิริพร ทาทราย. (2552). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของ
โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2.
ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สมาน อัสวดิภูมิ. (2552). การบริหารการศึกษาสมัยใหม่ : แนวคิด ทฤษฎี และการ
ปฏิบัติ. อุบลราชธานี, หจก. อุบลกิจออฟเซตการพิมพ์.

สร้อยญา วรรณศิลป์. (2556). ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ

ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.

สันติ บุญภิรมย์. (2552). หลักการบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร, บั๊กฟ้อยท์.
เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2551). การพัฒนาอาจารย์ด้านการจัดการเรียนการสอน.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สิทธิพงษ์ รัตนชัยศิลป์. (2555). การบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ด้านเทคโนโลยี
สารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนผาขวางวิทยา อำเภอเมือง จังหวัด
เชียงราย. รายงานการศึกษาอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงราย.

สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา สปช. (2556). การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ
ผู้เรียน. สืบค้นวันที่ 26 มีนาคม 2560, จาก <http://opac.lib.buu.ac.th>.

สุจินต์ สวนไผ่. (2554). บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้น
เรียนตาม ความคิดเห็นของครูผู้สอนศูนย์อำนวยการเครือข่าย3พานทอง
สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนครเขต1. มหาวิทยาลัยนอร์ท
กรุงเทพมหานคร.

สุรัตน์วดี สมงาม. (2554). ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการใน
สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับประถมศึกษา อำเภอท่าม่วง จังหวัด
กาญจนบุรี. รายงานการค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
หมู่บ้านจอมบึง.

อมรินทร์ ขุนทองเพชร. (2553). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอ
รัตนภูมิ จังหวัดสงขลา ตามการรับรู้ของครูผู้สอน. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหา
บัณฑิต, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

อัยราวุฒิ จันทะแสง. (2557). การบริหารแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนของผู้บริหารใน
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.